

eerste
Reglement der *derde* Synode van 1824

ALGEMEEN REGLEMENT

VOOR HET BESTUUR DER

Nederduitsche Hervormde Kerk,

IN ZUID-AFRIKA,

ONTWORPEN IN DE ALGEMEENE KERKVERGADERING,

*Gehouden binnen de Kaapstad, op den 2 November, en volgende dagen
van het Jaar 1824.*

EERSTE AFDEELING.

ALGEMEENE BEPALINGEN

ART. 1.

HET BESTUUR DER HERVORMDE KERK wordt uitgeoefend, GEMEENTELYK, RINGSWYZE* en SYNODAAL.

ART. 2.

De Leden der Kollegien, waaraan dit onderscheiden bestuur, volgens na te meldene bepalingen, wordt opgedragen, stemmen altyd hoofdelelyk.

* Er zyn drie Ringen, de *eerste* bestaande uit de Kerken van de Kaapstad, Stellenbosch, Paarl, Zwartland en Somerset; de *tweede* uit die van Tulbach, Zwelldam, Caledon, George en Worcester; de *derde* uit die van Graaff-Reinet, Uitenhagen, Cradock en Beaufort.

ART. 3.

De mindere besturen hebben het regt, voorstellen in te zenden aan de hoogere, en in voorkomende gevallen derzelve voorlichting te vragen; terwyl zy daarentegen verplicht zyn, aan de aanschryvingen der hoogere Kollegien te voldoen.

ART. 4.

Een minder Kerkbestuur vermeenende door de besluiten van een hooger bezwaard te zyn, heeft het regt zich deswegens by nog hooger bestuur te beklagen; mits nogtans gehouden zynde, van inmiddels aan de ontvangene bevelen te gehoorzamen, ten zy de zaak by de eindelyke uitspraak, niet weder in zyn geheel zoude kunnen gebragt worden.

ART. 5.

Van alle zaken, by uitspraak van een kerkelyk Kollegie beslist, valt appel aan het in rangvolgend hoogere Kollegie, dochter tweeder instantie beslist zynde, wordt geen nieuw appel toegestaan.

ART. 6.

Van zaken volgens het voorgaande artikel, in appel vervolgd wordende, zal de kennisneming trapswyze moeten geschieden, en geene zaken voor de Algemeene Vergadering mogen worden gebragt, welke eerst in de Ringsvergadering hadden behooren te worden afgedaan; tenware er inmiddels geene Rings Vergadering was gehouden, en de aard der zaak eene spoedigere afdoening vorderde. Alles echter onverminderd de bevoegdheid der Algemeene Vergadering om ook zonder hooger beroep, kennis te nemen van zaken, tot het belang der Kerk in het Algemeen, en tot hare competentie behoorende.

ART. 7.

De zorg voor de belangen zoo van het Christendom in het algemeen, als van de Hervormde Kerk in het byzonder, de handhaving harer leer, de vermeerdering van Godsdienstige kennis, de bevordering van Christelyke zeden, de bewaring van orde en eendragt, en de aankweeking van onderdanigheid aan overheid en wetten, moeten steeds het hoofddoel zyn van allen, die in onderscheidene betrekkingen met het kerkelyke bestuur belast zyn.

ART. 8.

Alle Kerkbesturen gedragen zich, overeenkomstig de voorschriften, zoo Algemeene als byzondere verordeningen, welke reeds zyn, of vervolgens wettig zullen worden vastgesteld.

TWEEDE AFDEELING.

Aangaande de Algemeene Kerkvergadering in het bijzonder.

ART. 9.

De hoogste directie der Hervormde Kerk in deze volkplanting omtrent Kerkelyke zaken berust by de Algemeene Kerk Vergadering.

ART. 10.

De Algemeene Kerk Vergadering is belast met de zorg voor de algemeene belangen der Hervormde Kerk in deze Volkplanting, en met opzigt tot deze, in het byzonder, met de zorg voor alles wat den openbaren Godsdienst en de Kerkelyke Instellingen betreft.

ART. 11.

De Algemeene Kerk Vergadering niet kunnende beslissen, in het laatste ressort; de zaken, door mindere Kerkbesturen behandeld, en in cas van appel voor dezelve gebragt, neemt haar laatste recours tot het alhier bestaande Gouvernement.

ART. 12.

De Algemeene Kerk Vergadering ontwerpt Kerkelyke Reglementen en verordeningen, en draagt dezelve voor aan het Gouvernement ten fine van Sanctie.

ART. 13.

De Algemeene Kerk Vergadering maakt in het byzonder bepalingen omtrent de examina, en de wyze van admissie dergenen, die tot onderwyzen bestemd zyn, ten einde van derzelve kunde, regtzinnigheid en bevoegdheid volkomen verzekerd te zyn.

ART. 14.

De Algemeene Kerk Vergadering zorgt voor doelmatige schikkingen, en maakt verordeningen ter bevordering, regeling en verbetering van het Godsdienstig onderwys.

ART 15.

De Algemeene Kerk Vergadering ontwerpt een Reglement op de Kerk visitatien, of laat zulks over aan de Rings besturen onder hare approbatie.

ART. 16.

De Algemeene Kerk Vergadering vervaardigt een ontwerp van Reglementen op de manier om Kerkelyke zaken, Kerkelyk te behandelen by de Kerkenraden, en by de Rings besturen of over *Kerkelyk Opzigt & Tucht*: daarby in acht nemende, alle aanleiding tot willekeur en onzekerheid door naauw keurige bepalingen en voorschriften, zooveel mogelyk te vermyden.

ART. 17.

Insgelyks zullen door de Algemeene Kerk Vergadering verordeningen worden gemaakt, ten einde plaatselyke Kerkenraden op de, voor de zaak van den Godsdienst en de belangen van de gemeenten, meest voordeelige wyze in te rigten.

ART. 18.

Er zullen doelmatige en algemeen werkende schikkingen worden gemaakt, ter bepaling van fondsen tot bestryking van Synodale onkosten, de meest eenvoudige en zekerst werkende middelen zullen worden by de hand genomen, op eene voor de Gemeenten en andere belang hebbenden minst drukkende en zoo veel mogelyk gelijkwerkende wyze.

ART. 19.

Alle de bovengenoemde Reglementen, zullen, na dat dezelve door de Algemeene Kerk Vergadering zullen zyn bepaald, aan 's Gouvernements goedkeuring worden onderworpen, overeenkomstig Art. 48 van de thans vigeerende Kerkenorde van het jaar 1804.

DERDE AFDEELING.

Over het Kerkelyke Bestuur in de Gemeente.

ART. 20

In alle Gemeenten zal een afzonderlyke Kerkenraad zyn, bestaande uit den Predikant of Predikanten der plaats, en uit Ouderlingen en Diakenen, gekozen uit de Godsdienstigste,

kundigste en voornaamste leden der Gemeente, van welken alle de betrekkingen en pligten door de Algemeene Kerk Vergadering by een reglement op de Kerkenraden zullen worden bepaald, en omschreven overeenkomstig Artikel 24 van de thans vigeerende Kerkenorde van het jaar 1804.

ART. 21.

De voor deze Kolonie uitkomende Predikanten der Hervormde Kerk, zullen zich by hunne aankomst, behooren te legitimeeren by den Praeses van den Isten ring van de Hoofdkerk, zullende dezelve Praeses daarvan terstond rapport doen aan Zyne Excellentie den Heer Hoofdgebieder, insgelyks zullen dezelve by de aanvaarding van hunnen dienst, voor en al eer zy aan de Gemeente worden voorgesteld, hunne Testimonia en Certificaten moeten vertoonen aan den Praeses van den ring waaronder die Gemeente ressorteert.

ART. 22.

Aan den Kerkenraad behoort de zorg voor hetgeen den Openbaren Godsdienst het Christelyk Onderwys en het opzigt over de leden der Gemeente betreft.

ART. 23.

De Censuur over de Leden der Gemeente om gegronde redenen, en volgens de bepalingen van het Reglement van Kerkelyk Opzigt en Tucht noodig zynde, zoo geschiedt dezelve; ter eerster instantie, door den Kerkenraad, gaande des noods hooger op tot de Rings Vergaderingen, des gevorderd tot de Algemeene Kerkvergadering; en zal de censuur voor zoo veel Kerkenraads-Leden, ondergeschikte Kerkelyke Onderwyzers en Suppoosten betreft, geschieden ter eerster instantie by de Rings Vergadering, en vervolgens by de Algemeene Kerkvergadering; tot welke Algemeene Kerkvergadering alleen de censuur van Predikanten behoort.

ART. 24.

Den Diakenen blyft de zorg voor de armen der Gemeenten, en hetgeen daarop betrekking heeft, volgens plaatselyk gebruik aanbevolen.

ART. 25.

Geen Leeraar zal in de Parochie van eenen anderen Prediken, ten zy met voorkennis en verlof van den Leeraar dier Parochie, of by deszelfs afwezendheid, met voorkennis van den Kerkenraad, en de penningen by die gelegenheid gecollecteerd wordende, zullen door hem worden overgemaakt, aan de Kerkenkas van zoodanige Parochien.

ART. 26.

Het Doopen van kinderen en volwassenen, of het tot Ledemaat aannemen van iemand uit eene andere Gemeente, zal zonder schriftelyk verlof van den Leeraar dier Gemeente, niet mogen geschieden.

ART. 27.

In vacante Gemeenten zal het bovenstaande almede niet mogen geschieden, zonder dat daarvan vooraf zal zyn kennis gegeven aan den Kerkenraad van zoodanig eene Gemeente, terwyl men, na de verrigting, aan denzelfen daarvan verslag zal behooren te doen.

ART. 28.

In geval van buitengewone absentie uit de Gemeente, zal elk Leeraar moeten zorgen dat zyn dienstwerk ten genoegen van den Ring worde waargenomen.

VIERDE AFDEELING.
Over het Godsdienstig Onderwys.

EERSTE ONDERDEEL.
Over het Godsdienstig Onderwys in het algemeen.

ART. 29.

Door Godsdienstig Onderwys wordt verstaan, het onderrigt van eerstbeginnenden en meer gevorderden in de Bybelsche geschiedenis en in de Geloofs en Zedeleer, byzonder van de genen die tot het Lidmaatschap der Hervormde Kerk verlangen te worden toegelaten, en zulks, zoo door de Leeraren, als onder hun opzigt, door andere daartoe geschikte en bevoegde personen, zullende dit onderrigt trapswyze behooren voort te gaan, en geschikt moeten wezen naar de vatbaarheid der onderscheidene leerlingen, terwyl in het byzonder met meer gevorderden dit onderwys, zoo veel mogelyk, zoo wel in het openbaar als afzonderlyk behoort te geschieden; en wordt den leeraren den yverigen toelag aanbevolen, zoo tot uitbreiding van de kennis der Bybelsche Geschiedenis, als die der Leer, terwyl op beide by het afnemen der belydenis zal moeten acht geslagen worden. Ook wordt het ten sterksten aanbevolen; den leerlingen naar hunne vatbaarheid eenige kennis aan de Kerkelyke Geschiedenis mede te doelen.

ART. 30.

Tot handleiding by dit onderwys zal men zich alleen bedienen van leerboeken, uit den schoot der Hervormde Kerk oorspronkelyk, of met hare goedkeuring voorzien.

TWEEDE ONDERDEEL.

Over Godsdienst Onderwyzers en derzelver vereischten.

ART. 31.

Het Godsdienstig Onderwys een der hoofdplichten van Herders en Leeraars zynde, zoo zyn deze gehouden om zich met alle zorg toe te leggen op de vermeerdering van hunne Gemeente met kundige en waardige leden, en alles daartoe aan te wenden, dat, het zy door henzelve, het zy door andere, onder hun opzigt gestelde, onderwyzers het noodige onderwys worden medegedeeld op bekwamen leeftyd of naar gelang van ieders toestand en ouderdom, zoo in de Engelsche als Nederduitsche taal, zullende de Heidelbergse Catechismus en het Korte Begrip worden aangemerkt als de fundamentele boeken van onderwys; waarby het aan de keuzen der leeraren staan zal, zoodanige andere boeken door de ondergeschikte onderwyzers te doen gebruiken, als zy tot bevordering van het onderwys in den Hervormden Godsdienst noodig zullen oordeelen, en die, des noods, door de Algemeene Kerkvergadering zullen worden goedgekeurd.

ART. 32.

Het zal de pligt van de algemeene Kerkvergadering zyn, de noodige Reglementen, hoe eerder zoo beter te formeeren, omtrent het zoogenaamd oefening houden, alsmede aangaande den kring en den aard van de werkzaamheden der Zendelingen.

ART. 33.

Tot de vereischten in de Ondergeschikte Onderwyzers behoort, dat zy Lidmaten der Hervormde Kerk zyn, en als zoodanig ten minsten twee jaren in de Gemeente hebben verkeerd; dat zy zich onbesproken en voorbeeldig gedragen, en ten minsten twee jaren lang zich opzettelyk geoefend en voorbereid hebben tot het geven van Godsdienstig Onderwys, onder de goede leiding en het opzigt van eenen of anderen Leeraar hunner Gemeente, zullende tot die opleiding niemand boven de dertig jaren oud worden toegelaten.

ART. 34.

Zoodanige Onderwyzers zullen ten gezegde einde, een behoorlyke examen voor het daartoe bevoegd Kerkelyk Kollegie, waaronder zy ressorteeren, ondergaan, en zulks in de gewyde Geschiedenis, den inhoud der Bybelboeken, de Christelyke Geloofs en zedenleer en in het hoofdzakelyke van de Geschiedenis des Christendoms; ook zal men onderzoek doen, naar de gave van Onderwyzing door hen in de tegenwoordigheid van den Leeraar of Leeraren, met byvoeging des needs van de Ouderlingen der Gemeente, omtrent kinderen en meer bejaarden, proeven te doen geven van hunne geschiktheid tot dit vak.

ART. 35.

Niemand zal, zelfs na afgelegd voldoende Examen, dat werk mogen uitoefenen, dan na goedgekeurd zynde, de volgende verklaring te hebben onderteekend.

„ Wy Ondergeteekenden, by het Kerkbestuur van, geëxamineerd en toegelaten » tot het geven van Godsdienstig Onderwys, verklaren in goeden gemoede, de Leer welke » overeenkomstig Gods heilig woord vervat is, in de formulieren van eenigheid der Nederland- » sche Hervormde Kerk, hartelyk te omhelzen, belovende, dezelve by ons onderwys ge- » trouwelyk te zullen leeren, en ons overeenkomstig het Reglement op het Godsdienstig » Onderwys in alles stiptelyk te zullen gedragen; ons onderwerpende aan het oordeel van » den Kerkenraad, indien daartegen door ons mogt gehandeld worden.”

„ Zoo ook na gedane onderteekening eene Acte van Admissie van volgenden inhoud te hebben ontyangen:—

„ De Kerkenraad van, geëxamineerd hebbende N. N. geboortig van, oud » jaren, wonende te, verklaart denzelve bevoegd, om te staan naar den post van » Godsdienst Onderwyzer, en na verkiezing tot denzelve post, door den Kerkenraad » eener Gemeente geregtigd, om in die Gemeente Gods dienstig Onderwys te geven, » overeenkomstig het Reglement ophetzelve.”

ART. 36.

Deze verkregene Acte van Admissie van het daartoe bevoegde Kollegie, zal door elk a der Kerkelyk Bestuur waar dezelve wordt vertoond, geldig worden gekeurd, om verkiesbaar te zyn onder deszelfs ressort; indien er althans geene redenen tot het tegendeel bestaan.

ART. 37.

Het getal van zoodanige Onderwyzers in elke Gemeente, zal staan ter bepaling aan de genen aan wie het toezigt over het Godsdienstig Onderwys is opgedragen, ten einde daarin te handelen naar de volstrekte behoeften der Gemeente, enhuliederbest oordeel daaromtrent; terwyl het over het geheel aan dezelve blyft overgelaten in dezen te handelen *pro se nata*.

ART. 38.

In plaatsen alwaar Godsdienstig Onderwys in de Hervormde Leer wordt gegeven, in gevangenhuzen of in andere gestichten, zal dat Godsdienstig Onderwys niet worden opgedragen aan zulken, die niet behooren tot de Kerk der Hervormden, en zullen ook deze Onderwyzers eene legale Kerkelyke Admissie, op aan den dag gelegde proeven van hunne geschiktheid verkregen hebbende, aan behoorlyke regulatien en bepalingen onderworpen zyn, overeenkomstig hetgeen hierboven omtrent andere ondergeschikte Onderwyzers gezegd is.

 DERDE ONDERDEEL.
Over het toezigt op het Godsdienstig Onderwys.

ART. 39.

Het zal een der voornamste werkzaamheden der Leeraren zyn, by gepaste gelegenheden in hunne kringen en byzonder in hunne Ringsvergaderingen elkander op den toestand van 't Godsdienstig Onderwys oplettend te maken, daaromtrent mededeeling te doen en zamen te beraadslagen over de beste wyze om dat te bevorderen.

ART. 40.

Indien er zyn, die zich wenschten bekwaam te maken tot het geven van Godsdienstig Onderwys als ondergeschikte onderwyzers, zullen de Leeraren van den Godsdienst aan dezulken de noodige hulp en opleiding verleen.

ART. 41.

Het geven van Godsdienstig Onderwys door ondergeschikte Onderwyzers zal staan onder een behoorlyke toezigt en de bepalingen van de Leeraren.

Met zendingen, belydenis van den Hervormden Godsdienst doende en onderwys in denzelven, binnen deze Volkplanting willende geven, zal gehandeld worden overeenkomstig Artikel 13 der vigeerende Kerkenorder; en wanneer zodanige onderwyzers zich by uitsluiting tot het onderwys van Heidenen of Onchristenen bepalen, zal de kerkenraad, onder welks kring zy werkzaam zyn, gehouden wezen, aan hen daartoe alle hulp en assistentie te verleen, en, zooveel in hen is, de Ledematen aantemoedigen, om ook het hunne daartoe by te dragen.

ART. 42.

Het afnemen van belydenis is alleen den Leeraren aanbevolen, die daarby zullen vergezeld worden door eenen of meerder Ouderlingen.

ART. 43.

Ter plaatse, waar dit met gevoeglykheid zoude kunnen geschieden en zulks ten aanzien der voorwerpen uitvoerlyk is, diende men wel nuttigheids halve de bevestiging of voorstelling der Ledematen in het openbaar te doen. Deze voorstelling zal daarin bestaan, dat de Predikant of een der Predikanten in tegenwoordigheid der Gemeente van den predikstoel de navolgende vragen aan de aangenomenen voorstelt.

1. Of zy van harte gelooven de Leer, die zy hebben beleden?
2. Of zy ook voorgenomen hebben by deze leer, door Gods Genade, te blyven, de zonden te verzaken en een Christelyk leven te leiden?
3. Of zy zich onderwerpen aan het Kerkelyke opzigt, en, ingeval zy zich mogten ontgaan, aan de Kerkelyke tucht?

Waarop de bevestiging plegtig en met gepaste aanspraken geschiedt.

 VYFDE AFDEELING,

Behelzende een Reglement op de uitoefening van Kerkelyke Opzigt en Tucht.

 EERSTE ONDERDEEL.

Algemeene Bepalingen.

 ART. 44.

Gelyk er drierlei Kerkelyke vergaderingen van *Kerkenraad, Ring en algemeene vergadering* of *Synode* bestaan, zoo zullen oo kvoor dezelve de Kerkelyke zaken, naar derzelve onderschieden aard, behooren behandeld te worden.

ART. 45.

Behalven dat deze onderscheidene vergaderingen zich tot hoofddoel stellen de handhaving van den Godsdienst, byzonder der Hervormde Leer en de Zuiverheid van zeden welke haar is aanbevolen; zoo neemen zy daar en boven kennis van daden en handelingen, die stryden tegen de kerkelyke wetten en verordeningen.

ART. 46.

In de behandeling van Kerkelyke zaken worden niet meer dan twee Instantien toegestaan;

1. Zaken, die de Leden eener Gemeente betreffen, komen ter eerster Instantie voor den Kerkenraad, en, by Appel, voor het Rings bestuur.

2. Zaken, die Onderlingen en Diakenen aangaan, voor zoo ver dezelve voor censuur vatbaar zyn, of ook afzetting ten doel hebben, worden ter eerster Instantie behandeld by het Rings bestuur, en, by Appel, voor de Algemeene Vergadering.

3. Zaken, die Predikanten betreffen, worden voor zoo ver dezelve censuur of opschorting van den dienst ten doel hebben voor de Algemeene Kerkvergadering behandeld, en voor zo ver dezelve tot ontzetting van den dienst leiden, met overlegging der stukken, daartoe betrekkelijk, door de algemeene Kerk Vergadering aan het Gouvernement gedemandeerd.

4. Zaken, die de Ringsbesturen en derzelve Leden, als zoodanig, betreffen, worden, ter eerster Instantie, behandeld voor de Algemeene Kerk Vergadering, en by appel voor het Gouvernement gebragt.

ART. 47.

By onderzoek en beoordeeling van aanklagten en aangegevene misdryven zullen zoo wel Christelyke toegeeflykheid als pligtmatige handhaving van de eer des Christendoms behooren in het oog gehouden te worden, en voor al naauwkeurig acht geslagen, op zulken wier leer en wandel eenen regtstreekschen invloed hebben op de Gemeente.

ART. 48.

En gelyk Kerkelyke zaken met in achtneming der bestaande Kerkelyke wetten en verordeningen, alleen *Kerkelyk* mogen worden behandeld, zoo zullen de Kerkelyke Vergaderingen ook van den anderen kant zich geenen invloed aanmatigen op het geen tot het Burgerlyk bestuur of Regtspleging behoort.

ART. 49.

De Kerkelyke Vergaderingen zullen in geschillen, die ter harer kennis worden gebragt, alle pogingen aanwenden, om dezelve op eene minnelyke wyze uit den weg te ruimen, en de twistende partyen te bevredigen.

ART. 50.

Elk lid der gemeente heeft het regt tot het doen van aanklagte, en ieder lid eener Kerkelyke Vergadering is verplicht tot het doen van aangave van ergernissen, welke ter beoordeeling van die Vergadering staan.

ART. 51.

Elk die voor eene Kerkelyke Vergadering zyne belangen wil bevorderen, zal zich daarby naarde Kerkelyke Wetten en dit Reglement moeten rigten, gelyk ook alle Kerkelyke Vergaderingen verplicht zyn, zich daaraan ten striksten te houden.

ART. 52.

Voor Kerkenraden kunnen de zaken *by monde* worden behandeld; doch voor Rings- en algemeene Kerkvergaderingen, *schriftelyk*; hoewel het aan die Kollegien vry staat te werk te gaan naar den aard der zaken, wanneer die eene byzondere handelwyze zoude komen te vorderen.

ART. 53.

Geene Praktizyns of Regtsgeleerden zullen als zaakgelastigden in Kerkelyke Vergaderingen worden toegelaten, ook zullen er geene stukken by die vergaderingen worden aangemen, welke door hen als *zoodanigen* zyn onderteeekend, zynde elk zoo wel tot het mondelyk behandelen zyner zaak, wanneer zulks te pas komt, als tot het onderteekenen der stukken of geschriften, die door hen ingediend worden, zelf verplicht; kunnende men alleen in geval van volstrekte onmogelykheid, om zelf te verschynen of te teekenen, verlof verzoeken, om eenen zaakgelastigden te gebruiken; mits echter daartoe geen Praktizyn zal worden genomen, en zullen zy, die zich geheel ongeschikt vinden tot eigene verdediging, verlof mogen verzoeken, om zich door een ander Lidmaat der Hervormde Kerk, geen Praktizyn zynde, te doen adsisteeren.

ART. 54.

Kommissien, in wier handen de eene of andere zaak gesteld wordt, zullen daarop dienen van rapport, inhoudende eene duidelyke opgave en ontwikkeling der zaak, en van het geen ten bewyze wordt aangevoerd, zonder dat zy echter derzelve prae advis, daarover mogen uitbrengen, door hetzelfde by het rapport te voegen.

ART. 55.

Tot het doen van insinuatien zal men zich, als Kerkbode, bedienen van den Koster, of

andere bedienden der Kerkelyke Vergadering, waartoe de te behandelen zaak behoort; en zullen deze lasthebbenden, wanneer zy hunnen last niet behoorlyk waarnemen of kwalyk uitvoeren, aansprakelyk zyn voor de schade, het nadeel en de kosten daardoor veroorzaakt, en buitendien over hun gedrag worden bestraft, of ook wel in hunne Kerkelyke bedieningen worden opgeschort, en zelfs daarvan afgezet, in kas van misdryf, in deze hunne betrekking door indiscretie of ontrouw.

ART. 56.

Elk zal zich zoo by mondelyke als schriftelyke voordragt, moeten onthouden van alle beledigende uitdrukkingen, hatelyke insinuatien en onbehoorlyke termen; en zal een ieder ten aanzien der Kerkelyke Vergaderingen de haar verschuldigde achting in het oog moeten houden.

ART. 57.

In de Kerkelyke Vergaderingen wordt over alle voorkomende zaken by volstreckte meerderheid van stemmen door de praesente leden besloten, doch zal er op aanklagten of in geschillen, geene uitspraak worden gedaan, ten zy ten minsten twee derden der Leden tegenwoordig zyn.

ART. 58.

Wanneer in de bedoelde gevallen de stemmen staken, zal de afdoening der zaak, zoo dit voegzaam kan geschieden, tot eene volgende byeenkomst worden verschoven, en nu andermaal dit hetzelfde geval zynde, een buitengewoon lid worden geassumeerd uit secundi of plaatsvervangers, naar rang van ouderdom en van dienst, of voor zoo ver Kerkenraden betreft, die geene secundi hebben, uit de Notabelste Leden der gemeente, door de vergadering by volstreckte meerderheid van stemmen te benoemen, en byaldien de meerderheid der Vergadering oordeelt dat de zaak niet voegzaam kan worden uitgesteld, zal het laatst opgegeven middel dadelyk worden bewerkstelligd.

ART. 59.

De uitspraken der Kerkvergaderingen zullen kortelyk moeten inhouden de motiven en artikelen der wetten of reglementen waarop zy gegrond zyn.

ART. 60.

Het zal alleen in byzondere gevallen en om gewigtige redenen moeten zyn, dat de Kerkelyke Vergaderingen, voor welke eene zaak is aangebragt, verlenging zal mogen toestaan van de gewone, by dit reglement bepaalde termynen.

ART. 61.

Leden van Kerkelyke Vergaderingen mogen niet oordeelen over zaken waarin of zy zelve, of personen, welke hun in de vier eerste graden van bloedverwantschap of zwagerschap bestaan, zyn betrokken; noch over zaken waarin zy aanklagers of getuigen zyn, of waartrent zy reeds uitspraak hebben gedaan; zullende, wanneer door dergelyke onbevoegden in de Rings- of Kerkenvergaderingen, de Leden der Vergadering op minder dan twee derden worden gereduceerd, door dezelve Vergadering by meerderheid van stemmen uit de naaste Vergadering zoo veel Leden van gelyken rang als de uitvallenden, worden geassumeerd als noodig zyn om de Vergadering voltallig te maken.

ART. 62.

Kerkenraden hebben het regt om elk getuige, die voor hen in Kerkelyke zaken verschynt, tot bekrachtiging van deszelfs getuigenis deze vraag te doen, en daarop een toestemmend antwoord te vorderen.

„Beloofst gy, als in de tegenwoordigheid van den Heiligen God, dat gy ondubbelzinnig „en opregt de waarheid zult spreken, het zy in de verklaringen die gy aflegt, het zy in de „antwoorden die gy geven zult?“

ART. 63.

Als een geroepen getuige niet verschynt, of ongenegen is zyne getuigenis behoorlyk af te leggen, dan zal het, in dat geval, vrystaan, zoo wel aan de Kerkelyke Vergadering, als aan belanghebbende partyen om den weigerachtigen voor den Burgerlyken Regter op te roepen, en de getuigenis door dezelve afgelegd, in te brengen.

ART. 64.

Elk die voor eene Vergadering geroepen wordt, moet, buiten wettige verhindering, in persoon, zich voor dezelve stellen.

ART. 65.

Indien iemand wegens bezwaar wordt geroepen, zal hem daarvan schriftelyk worden kennis gegeven, en zoo hy na twee malen, met eenen tusschentyd van ten minsten vier weken, te zyn opgeroepen, niet verschynt, zonder van zyn afwezen wettige redenen te geven, zal geene verdediging verder worden afgewacht, maar zal over de beschuldiging naar bevind van zaken worden geoordeeld; zullende echter dit artikel niet toepasselyk zyn op die byzondere gevallen, waaromtrent anders is bepaald, of waarin eene schriftelyke behandeling van zaken is voorgeschreven.

ART. 66.

Die by de uitspraak eener Vergadering veroordeeling heeft ondergaan, of in het ongelyk gesteld is, zal de wederzyds gemaakte onkosten moeten betalen, ten zy de Vergadering oordeelt en verklaart, dat er billyke redenen bestaan, om een ieder zyne eigene kosten te doen dragen; zynde deze bepaling ook toepasselyk op den genen, die geoordeeld wordt eene ongegronde klagte tegen iemand te hebben ingebracht.

ART. 67.

Aan behoeftigen zal vrystelling worden verleend van alle copy en bode gelden.

ART. 68.

Het staat aan ieder lid der Vergadering vry, om, by aantekening en zonder opgave van motiven, te doen blyken, dat hy met eenige uitspraak niet heeft ingestemd, behoudens bovendien zyne bevoegdheid, om ook zyne motiven schriftelyk onder zyne naamteekening aan de Vergadering op te geven.

ART. 69.

Eene mindere Vergadering is gehouden, op aanschryving der hoogere, over te zenden, de onder haar berustende stukken, betreffende eene door haar, ter eerster instantie, gedane uitspraak, met byvoeging des noods van eene memorie, inhoudende eene nadere ontwikkeling der redenen; alles onverminderd hetgeen verder in sommige gevallen by dit Reglement ten dezen aanzien wordt bepaald en gevorderd.

TWEEDE ONDERDEEL.
Bepalingen voor den Kerkenraad.

Omtrent de uitoefening van het Kerkelyk Opzicht en de Tucht, (Censuur).

ART. 70.

Voorwerpen van Censuur voor den Kerkenraad, zyn alle leden der Gemeente, die openbare ergernis geven in leer of wandel, *uitgezonderd* Predikanten en Kerkenraads leden.

ART. 71.

De gewoone censuur bestaat in eene ontzegging van het gebruik des Heiligen Avondmaals, het zy voor eens of voor meer malen of onbepaald, mitgaders van de gevolgen, welke daaraan, volgens de wetten en gebruiken der Kerk, zyn verbonden. Dezelve wordt met uitzondering van gevallen van zware misdryven, niet dan na vruchteloos herhaalde vriendelyke vermaningen en broederlyke bestraffingen uitgeoefend; terwyl nogtans, ten aanzien van de alimentatie of bedeeling, voor zoo ver de gecondemneerde mogt behooren tot de behoeftigen, zal gehandeld worden met moderatie.

ART. 72.

De Kerkenraad zal de censuur behooren op te heffen, als de gecensureerde zich daartoe aanneldt, en voldoende bewyzen van zyne verbetering geeft.

ART. 73.

Ieder lid der Gemeente, die zich wil bedienen van het regt om aanklagten in te brengen wegens openlyke ergernis, door zyne medeleden gegeven, zal dezelve in zoodanig geval brengen voor den Kerkenraad, welke na die klagten vernomen te hebben, termen daarvoor vindende, eene kommissie van onderzoek deswegen zal benoemen, die den beklagden zal hooren, en mondeling aan den Kerkenraad rapporteeren; hoedanige kommissie mede zal benoemd worden op de door een lid des Kerkenraads zelf in gebragte bezwaren.

ART. 74.

Indien de Kerkenraad, na gehoord rapport der Kommissie, vermeent, zich met de zaak verder te moeten inlaten, zal hy den beklagden ontbieden en ondervragen, en wanneer door deszelfs bekentenis de gegrondheid van de ingebragte bezwaren blykt, denzelven naar bevind van zaken vermanen, bestraffen, of ingeval van zware misdryven, censureren.

ART. 75.

Een Lidmaat de gegrondheid der tegen hem ingebragte klagen erkennende, en hierover zyn leedwezen, met belofte van beterschap, betuigende, zal de Kerkenraad zich bepalen tot eene vriendelyke vermaning, het zy in de vergadering zelve, het zy voor een of twee gecommitteerden, ten zy eene openbare en groote ergenis of ook herhaalde overtreding een openlyke blyk van afkeuring vorderde, tot handhaving van de eer des Christendoms, als wanneer men des noods tot de afsnyding zelve zal kunnen overgaan.

ART. 76.

Wanneer een lidmaat over tegen hem ingebragte bezwaren wordt onderhouden, door of

van wege den Kerkenraad, en hy dezelve ontkent, zullen de bezwaren tegen hem ingebragt, met opgave der aantevoerene bewyzen, hem binnen veertien dagen worden medegedeeld.

ART. 77.

Men zal den zoodanigen den tyd van ten minsten vier weken moeten verleenē, om op nieuw voor den Kerkenraad te verschynen, ten einde zich te verdedigen, en de bewyzen te produceren, welke hy mogt oordeelen ten zynen behoefte te kunnen dienen.

ART. 78.

Wanneer na deze verdediging de schuld of onschuld van den aangeklaagden blykt, zal de Kerkenraad onverwyld tot de uitspraak overgaan.

ART. 79.

De uitspraak des Kerkenraads zal in geschrifte gesteld, en in de handelingen des kerkenraads gebragt, den beklagden kennelyk gemaakt, en aan denzelfven, des begeerende, copy daarvan worden ter hand gesteld.

ART. 80.

Wanneer Kerkenraad, na het ontvangen der verdediging des beklagden, nog nader onderzoek noodig oordeelt, byzonder door het inwinnen van getuigenissen, het hooren van klager, beklagden en getuigen tegen elkander, zal zulks, zoo spoedig doenlyk, plaats hebben, en ook nader rapport der Kommissie kunnen gevorderd worden.

ART. 81.

De Kerkenraden zullen de afdoening der zaken steeds, zoo veel mogelyk, bespoedigen, en de Ringsbesturen daarop een wakend oog houden.

ART. 82.

Wanneer iemand wordt bevonden eenig Lidmaat zonder grond, op beuzelachtige vermoēdens, of uit partydigheid te hebben aangeklaagd, zal hy, naar bevind van zaken, ernstig bestraft of ook wel gecensureerd worden.

TWEEDE HOOFDSTUK.

Aangaande de behandeling van kerkelyke geschillen.

ART. 83.

De Kerkenraad oordeelt ter *eerster instantie* over geschillen tusschen de leden der Gemeente ontstaan, by gelegenheid van eene Kerkelyke stemming, rekening, of andere soortgelyke zaken, het Kerkelyke betreffende.

ART. 84.

In deze gevallen hoort de Kerkenraad geene klagten, ten zy dezelve behoorlyk en ten tyde der Stemming of Rekening geopperd zyn, en daarvan aantekening is verzocht geworden.

ART. 85.

Iemand zyne aantekening niet binnen de veertien dagen vervolgende, zal gerekend worden daarvan afstand te hebben gedaan, zonder dat hem naderhand deswegens eenig beklag of beroep by, of op eenige vergadering zal worden vergund.

ART. 86.

Hy zal, om zyn bezwaar te doen gelden, binnen voorschreven veertien dagen by den Praeses des Kerkenraads zich moeten vervoegen, en verzoeken dat, en hy, en Party voor Kerkenraad worden gehoord.

ART. 87.

De Praeses zulk een aanzoek ontvangen hebbende, zal, zoo spoedig mogelyk, den Kerkenraad beleggen, en de belanghebbende Partyen, ten minsten veertien dagen te voren, doen aan zeggen, om voor denzelfen te verschynen.

ART. 88.

Partyen voor den Kerkenraad verschenen zynde, zal dezelve de beste pogingen tot een

minnelyk vergelyk aanwenden; dit gelukkende, zal zulks in de handelingen des Kerkenraads worden opgeteekend, ten zy deze aantekening met overeenstemming der beide partyen onnoodig wordt gekeurd; en zullen aan de belanghebbende, des begeerende, extracten of copyen daarvan worden uitgereikt.

ART. 89.

Het geschil niet in der minne kunnende worden vereffend, zal de staat des geschils worden opgemaakt en te boek gesteld, en zal de Kerkenraad de Partyen gelasten, om na *veertien* dagen, op tyd en plaats, door den Kerkenraad te bepalen op nieuw, en wel voorzien met de noodige stukken en getuigen te compareeren, zullende de Kerkenraad als dan, na Partyen en getuigen gehoord, en de stukken geëxamineerd te hebben, binnen *veertien* dagen daarna uitspraak moeten doen, zoo als dezelve zal oordeelen te behooren.

ART. 90.

Wanneer de Kerkenraad zelve, of geheel, of voor meer dan een vierde gedeelte van deszelfs leden, in zoodanige geschillen mogt zyn betrokken, zal de zaak door het Ringsbestuur aan eenen naburigen Kerkenraad ter eerster instantie worden verwezen.

DERDE ONDERDEEL.

Behelzende bepalingen voor het Ringsbestuur, zoo by APPEL als ter EERSTER INSTANTIE.

EERSTE HOOFDSTUK.

By Appel.

ART. 91.

Een lidmaat door den Kerkenraad bestraft of gecensureerd zynde, en zich deswegens be-
zwaard achtende, zal zich mogen beroepen op het Ringsbestuur, waaronder die Kerkenraad behoort.

ART. 92.

Ten dien einde zal hy van zyn voornemen binnen *veertien* dagen *schriftelyk* moeten kennis

geven aan den Praeses van den Kerkenraad, by eene memorie, op welke de dag der indiening moet worden aangeteekend, met verzoek om copy der uitspraak, zoo hy die niet reeds heeft ontvangen, en welke hem dan, binnen eene week daarna, zal moeten worden ter hand gesteld.

ART. 93.

Na deze Kennisgeving zal hy zyn beroep op het Ringsbestuur, by deszelfs eerste Vergadering, moeten vervolgen, en hy gebreke, van alle regt daarop verstoken zyn.

ART. 94.

Hy zal ten dien einde by den Praeses van het Ringsbestuur, eene memorie moeten indienen, behelzende de redenen van zyn bezwaar, en al wat hy vermeent tot zyn voordeel te kunnen strekken, met by gevoegde copy der uitspraak, alsmede van de bewyzen, voor zoo ver hy die heeft, en daarvan verkiest gebruik te maken.

ART. 95.

De Praeses, deze memorie ontvangen hebbende, zal dezelve stellen in handen van den Kerkenraad, om zonder onnoodig uitstel, daarop te berigten; met gelyktydige inzending van alle de ter zaak dienende stukken.

ART. 96.

Dit berigt en die stukken zullen door den Praeses ten spoedigsten worden rond gezonden by de Leden van het Ringsbestuur, ten einde die in staat te kunnen stellen, om op de eerstkomende vergadering daarover te delibereren en uitspraak te doen; het zy tot reforme, of tot bevestiging van de dispositie des Kerkenraads.

ART. 97.

Ingeval het Ringsbestuur, over punten van aanbelang, nadere ophelderingen mogt verlangen, zal hetzelfde die, of van den Kerkenraad, of van den Appellant, of van den oorspronkelyken aanklager, naar vereisch van zaken, binnen vast te stellen tyd, mogen vorderen.

ART. 98.

Op gelyke wyze zal iemand, die, in geval van een, ter eerster instantie voor den Kerken-

raad behandeld geschil, zich door deszelfs uitspraak bezwaard vindt, zich daarover mogen wenden tot het Ringsbestuur.

ART. 99.

Hy zal, binnen veertien dagen, de by Art. 92 bepaalde aanvraag en kennisgeving, aan den Praeses des Kerkenraads moeten doen en voorts by insinuatie, door eenen Kerkelyken bode, van zyn voornemen kennis geven aan den genen, die voor den Kerkenraad zyne party is geweest; vervolgens zal ook ten dezen opzichte worden geobserveerd het bepaalde by Art. 93, 94, en 95.

ART. 100.

De Praeses zal de ingediende memorie stellen in handen van party, die daarop binnen veertien dagen, na ontvangst derzelve, of zoo veel langer als het Ringsbestuur naar den aard der zaak, en plaatselyke omstandigheden, zal goedvinden te bepalen, zal antwoorden, met byvoeging van alle stukken en bewyzen, die dezelve zal noodig achten.

ART. 101.

Wanneer iemand in gebreke blyft, binnen voorzegde termynen, zyn antwoord in te leveren, zal hy van zyn regt van defensie verder geheel verstoken zyn, ten zy door hem zoodanige redenen voor die vertraging worden ingebracht, welke het Ringsbestuur volkomen voldoende oordeelt.

ART. 102.

Het antwoord ingekomen zynde, zal wederom door den Praeses worden gesteld in handen van den Appellant, om weder te antwoorden binnen veertien dagen, of zoo veel langer, als het Ringsbestuur zal goed vinden te bepalen.

ART. 103.

De appellant binnen den bepaalden tyd niet antwoordende, zal daardoor gerekend worden te hebben afgezien van zyn regt van weder-antwoord, en zal de zaak op de reeds ingediende stukken worden afgedaan.

ART. 104.

De zaak in staat van *wyzen* zynde, zal by de eerste Vergadering de uitspraak worden op-

gemaakt, en een ekstrakt uit de notulen, inhoudende de uitspraak, op last van den Praeses aan Partyen en aan den Kerkenraad worden bekend gemaakt.

ART. 105.

Het Ringsbestuur heeft het regt, om, voor de uitspraak, partyen nog te citeeren en te hooren.

TWEEDE HOOFDSTUK,

Ter Eerster Instantie, belangende, deels het Kerkelyk Opzigt en de Tucht, en deels Kerkelyke Geschillen.

A. HET KERKELYK OPZIGT EN DE TUCHT.

ART. 106.

Wanneer by een Rings bestuur bezwaren worden ingebracht, tegen de leer of het leven van Predikanten of Kerkenraads leden, zal hetzelfde eene Kommissie benoemen om daarnaar onderzoek te doen.

Onder Predikanten zyn ook de Emeriti begrepen, welke geacht worden te behooren onder het Rings bestuur, waaronder hunne woonplaats ressorteert.

ART 107.

De Kommissie zal den bezwaarden Persoon moeten hooren; zyne bekentenis of verantwoording zoo wel, als de informatien en getuigenissen, die verder hebben kunnen ingewonnen worden, in geschrift stellen, en zoo spoedig mogelyk inzenden aan den Praeses, om in de eerstkomende vergadering van het Rings bestuur te worden gebragt. By de benoeming der Kommissie, zal het bestuur aan dezelve eenen tyd tot het inzenden van haar rapport bepalen.

ART. 108.

Ingeval van Confessie, zal de Kommissie daarvan dadelyk kennis geven aan den Praeses

van het Ringsbestuur, die den beklagden daarop voor de eerste vergadering van hetzelfde zal ontbieden. In geval deze alsdan by die confessie persisteert, zal het Rings bestuur op grond daarvan, zoodanige uitspraak doen, als de aard der zaak, volgens kerkelyke wetten, vordert.

Dan indien de beklagde zyne gedane confessie mogt herroepen, zal gehandeld worden, volgens de bepalingen in het volgende artikel vervat; zullende nogtans by de finale beslissing, op het *al of niet* voldoende der redenen van de gedane herroeping, byzonder moeten gelet worden.

ART. 109.

Indien de bezwaarde Persoon, het hem ten laste gelegde, geheel of gedeeltelyk ontkent, weigerachtig is geweest zich voor de kommissie te sisteren, of verschenen zynde, zich met dezelve intelaten, zal het rapport der kommissie in zyne handen worden gesteld, om binnen vier weken, na ontvangst daarop, te dienen van belang, met overlegging van alle zoodanige stukken, als hy ter zake dienstig mogt oordeelen.

ART. 110.

Wanneer nogtans de misdaad, waarover de beschuldiging gaat, van eenen der openbare zeden beleedigenden aard, en tevens geruchtmakende mogt zyn, zal het Ringsbestuur, zoo hetzelfde voor de gegrondheid der aanklagte aanvankelyk gewigtige redenen vindt, den aangeklaagden provisioneel kunnen suspendeeren, en van die suspensie kennis moeten geven niet alleen aan de Algemeene Kerk Vergadering, maar ook aan zyne Excellentie den Heer Gouverneur, met opgave van de gronden en motiven, op welke zoodanige suspensie is geschied, door welken de suspensie zal moeten worden goedgekeurd, voor en aleer dezelve effect zal mogen sorteeren.

ART. 111.

Ingeval de bezwaarde binnen den bepaalden tyd niet mogt antwoorden, zal op de eerst volgende gewone vergadering, op grond van het rapport, uitspraak worden gedaan.

ART. 112.

Ingeval van antwoord, zal de Praeses hetzelfde weder stellen in handen der Kommissie, welke daarop den klager, den beklagden en de getuigen weder zal kunnen hooren, en alsdan nader dienen van rapport.

ART. 113.

Hetzelfde rapport en de bylagen, worden als dan door den Praeses andermaal in handen

van den Beklaagden gesteld, om binnen den tyd van vier weken, op nieuw te dienen van belang.

ART. 114.

Het Rings bestuur zal vervolgens uitspraak doen, zoo als hetzelve zal oordeelen te behooren, en aan Partyen daarvan schriftelyk kennis geven.

ART. 115.

Indien de beklaagde verzuimt, binnen den gefixeerden tyd, op nieuw te dienen van belang, zal op het nader rapport der Kommissie, de uitspraak geschieden.

ART. 116.

Het Rings bestuur is steeds bevoegd, zulks noodig oordeelende, den klager, beklaagden, en de getuigen, voor de vergadering te ontbieden; zoowel de klager als de beklaagde, hebben het regt, om zulks van het Rings bestuur te verzoeken, zullende zoodanig verzoek niet, dan om zeer gewigtige redenen, mogen afgewezen worden.

ART. 117.

Beschuldigingen tegen de leer van eenen Predikant, zullen niet kunnen aangenomen worden, ten zy dezelve gestaafd worden door duidelyke bewyzen, dat hy de leer, welke, volgens Gods Heilig Woord, in de aangenomene formulieren van eenigheid der Hervormde Kerk vervat is, heeft wedersproken en bestreden.

B. KERKELYKE GESCHILLEN.

ART. 118.

Geschillen in, of tusschen Kerkenraden ontstaan, worden, ter *eerster* instantie, gebragt ter kennis van het Rings bestuur.

ART. 119.

Tot dat einde zal men zich schriftelyk moeten adresseren aan den Praeses van het

Ringsbestuur, die de ontvangene klagten stelt in handen van Party, om binnen vier weken na ontvangst, daarop te dienen van belang.

ART. 120.

Dit belang wordt gesteld in handen van den klager, om binnen gelyke vier weken daarop te berigten.

ART. 121.

Dit berigt komt weder, met alle de bylagen, op dezelfde wyze, in handen van Party, om daarop, binnen veertien dagen, deszelfs weder-antwoord te geven.

ART. 122.

Het Ringsbestuur kan in deszelfs vergadering, op grond der voormelde schrifturen, tot eene uitspraak besluiten, of dezelve stellen in handen eener Kommissie, ten einde vooraf derzelve rapport te hooren.

ART. 123.

Indien in de gevallen boven vermeld, binnen den gefixeerden termyn, het gerekwireerde stuk niet wordt ingediend, zal het Ringsbestuur, zonder hetzelve in te wachten, besluiten, zoo als het behoort.

ART. 124.

Op gelyke wyze, als in de voorgaande artikelen is bepaald, zal gehandeld worden in alle andere geschillen, welke ter eerster instantie voor het Ringsbestuur behooren.

VIERDE ONDERDEEL.

Bepalingen voor het Synodaal Bestuur, zoo by APPEL als ter EERSTER INSTANTIE, gelyk mede in RIVISIE.

EERSTE HOOFDSTUK.

By Appel.

ART. 125.

Indien iemand zich door eenige uitspraak van het Ringsbestuur bezwaard vindt, van hetwelk hy naar de wet kan appelleren op de algemeene Kerkvergadering, zal hy, zulks verkiezende, binnen vier weken, van dit zyn appel moeten kennis geven aan den President van het Ringsbestuur by *Memorie*, en aan zyne Party by *Insinuatie*.

ART. 126.

Insgelyks zal hy, binnen vier weken, na het ontvangen der uitspraak van het Ringsbestuur, rekwest van zyn appel met de gediend hebbende stukken moeten toezenden, aan den Scriba van de laatst voorgegane algemeene Kerkvergadering, die dezelve aan den President van de eerstvolgende algemeene Kerkvergadering, zoodra die benoemd is, zal ter hand stellen.

ART. 127.

Het Ringsbestuur zal in dit geval, alle de stukken, door partyen by hetzelfde ingediend, of geauthentiseerde copyen van dezelve, zoodra mogelyk, moeten toezenden aan den Scriba van de laatst voorgegane Algemeene Kerkvergadering, ten fine als voorgaand artikel luidt.

ART. 128.

Het zal aan de twistende Partyen wederzyds vrystaan, om hunne sustenuen by de algemeene Kerkvergadering, met een radere *Memorie*, welke voor den aanvang der algemeene Kerkvergadering by den Praeses daarvan moet zyn ingezonden, te adstrueeren.

ART. 129.

Op de aldus ingekomene stukken, zal de algemeene Kerkvergadering, het zy ter bevestiging of tot reforme van gedane uitspraken, derzelve besluiten nemen, na daarop het schriftelyk rapport eener Kommissie te hebben gehoord.

 TWEEDE HOOFDSTUK.
Ter eerster Instantie.

 ART. 130.

Ter eerster Instantie dienen, voor de algemeene Kerkvergadering, geschillen, in welke een of meer Ringsbesturen of Leden van dezelve, of ook Leden van de algemeene Kerkvergadering, als zoodanigen zyn betrokken.

ART. 131.

De Aanklager zal aan zyne Party ten minsten vier weken, voor het openen van de algemeene Kerkvergadering, van zyn voornemen tot beklag, schriftelyk en by Insinuatie moeten kennis geven, met opgave van deszelfs gronden en redenen.

ART. 132.

Zoo wel de aanklager als de beklagde, zullen, ieder by schriftelyke memorie, hunne zaak en belang mogen inbrengen, welke voor de algemeene Kerkvergadering aan deszelfs Praeses moeten worden ingezonden.

ART. 133.

De algemeene Kerkvergadering zal, op den dag na de opening, in alle geschillen, het zy in Appel, het zy ter Eerster Instantie, voor dezelve gebragt, eene Kommissie benoemen, om de ingekomene stukken te examineren, en aan de Vergadering schriftelyk daarop te rapporteren.

ART. 134.

Op het rapport der Kommissie doet de algemeene Kerkvergadering uitspraak, of dezelve besluit om zelve vooraf partyen en getuigen te hooren.

DERDE HOOFDSTUK.

In Rivisie.

ART. 135.

Indien iemand van eene uitspraak, door de algemeene Kerkvergadering ter Eerster Instantie gedaan, verkiest te komen in Rivisie, zal hy, binnen twee maanden, kennis daarvan moeten geven aan den Secretaris van de laatstvoorgaande algemeene Kerkvergadering, en tevens onder denzelven moeten consigneren eene toereikend geachte som, ter goedmaking van de presumptive kosten; indien deze kosten, by de uitkomst mogen blyken minder te bedragen, zal daarvan teruggave geschieden, maar ook, in het tegenovergesteld geval, zal die som worden vermeerderd, ten beloope van het wezenlyk bedragen der kosten, onverminderd hetgeen by Artikel 66 is bepaald geworden.

ART. 136.

Aan den deponent zal van de door hem gedane consignatien, een voldoende bewys worden afgegeven, ten einde daarmede voorzien, zich te adresseren aan Zyne Excellentie den Heer Gouverneur, met verzoek, dat de algemeene Kerkvergadering van Rivisie moge worden by een geroepen, en daarby door Hoogstdenzelven gevoegd, zoodanige en zoo vele Leden, belydenis van den Hervormden Godsdienst doende, als adjunct Reviseurs, als Zyne Excellentie zal oordeelen te behooren, zullende voor het everige, by de Vergadering der Rivisie, dezelfde wyze van handelen worden gevolgd, als by de algemeene Kerkvergadering.

ART. 137.

Om het tweede jaar, en wel op den eersten Dingsdag van de maand November, zal de algemeene Kerkvergadering by een komen.

(Get.) J. C. BERRANGE, V. D. M. Syn h. t. Praeses.
(Get.) M. BORCHERDS, V. D. M. en Secretaris.

Commissaris Politiek,

(Get.) J. A. TRUTER.

FIAT.

(Get.) C. H. SOMERSET.

Voor overeenkomstig afschrift,

A. FAURE, fung. Sec.

REGLEMENT (conform Art. 32) door de ALGEMEENE KERKVERGADERING beraamd, waarnaar Personen welke begeeren oefening te houden, zich, by de uitvoering daarvan, zullen hebben te gedragen.

ART. 1.

Onder de benaming van *oefening*, in dit Reglement bedoeld, worden niet verstaan byzondere gezelschappen, waarin eenige goede Vrienden te zamen komen, om door onderlinge gesprekken, Psalm gezang en gebeden, elkander nuttig te zyn, in de bevordering van de kennis der waarheid, die naar de Godzaligheid is, maar zoodanige byeenkomsten, waarin op gezette en vooraf aangekondigde tyden, een of meer personen van onze Kerk, als onderwyzers, in tegenwoordigheid van meerdere of mindere toehoorders, over de Goddelyke waarheden spreken.

ART. 2.

Voortaan zullen alle de genen, die oefening willen houden, zich alvorens met hun verzoek daartoe moeten vervoegen, aan den Eerw. Kerkenraad, die tyd zal nemen, om zich naar derzelve gedrag en levenswyze, naauwkeurig te informeren; waarvan de bevinding gunstig zynde, zoo zal de Kerkenraad den zoodanigen, voor zich laten komen, om een, tot dat einde by denzelve noodig gekeurd, onderzoek, in de kennis der waarheden van de Hervormde Kerkleer, te ondergaan, in dewelke de Examinandus genoegzaam kundig en behoorlyk regt-zinnig bevonden zynde, zoo zal hem admisse worden verleend, onder daarby gestipuleerde bepalingen, naar welke hy zich zal moeten gedragen.

ART. 3

Het zal aan niemand van eene andere plaats toegestaan zyn, om onder het ressort eener andere Gemeente te oefenen, ten zy behoorlyke attestatie brengende, van de plaats alwaar

hy te huis behoort, en niet dan na zich daarmede tot den Kerkenraad in loco gewend, en van denzelfven toestemming verkregen te hebben.

ART. 4.

Personen aan welke vryheid tot het houden van oefeningen zal zyn of worden gegeven, zullen voor den Kerkenraad het navolgende beloven :

- 1.—Tot een onderwerp van hunne verhandeling zeer spaarzaam, vrye teksten te zullen nemen, en dezelve nimmer in den vorm van eene Leerrede te zullen behandelen, maar zich doorgaans by de godgeleerde waarheden te zullen houden, geschikt naar den Leidraad van den Heidelbergischen Catechismus, de Nederlandsche Geloofsblydenis, of eenig ander, Kerkelyk goedgekeurd, Theologisch Systematiek werk, en dat zy, daarover handelende, zich in hunne leerwyze vooral zullen bedienen van de manier van vragen en antwoorden, en geene aaneengeschakelde discoursen, of redevoeringen daarover houden, maar alleen zich bepalen tot zoodanige uitweidingen, als tusschen beide tot verklaring van het onderwerp vereischt wordt, en al zoo slechts by wyze van opheldering, gelyk men in katechizatiën gewoon is te doen.
- 2.—Dat zich voorzegde oefeninghouders, zorgvuldig zullen wachten, van alle uitdrukkingen en voorstellingen, welke aanleiding tot factiën en verdeeldheden in de Gemeente zouden kunnen geven, en het in tegendeel op de bewaring van den band der liefde en de eenigheid des geloofs zullen toeleggen, en naauwkeurig zorgdragen van noch de Overheid en hare Regering, noch eenen Predikant of deszelfs leer en dienst-werk, te taxeren, noch het geen op den predikstoel is voorgesteld, aan te raken, om dat direkt of indirekt te wederleggen.
- 3.—Dat zy zich zuiver aan het woord Gods, en de daarop gegronde formulieren, van onze Hervormde Kerk zullen houden, en dat zy beloven, nooit iets daar tegen strydig te zullen voordragen.
- 4.—Dat zy wel ver van menschen af te trekken van de bywoning van den openbaren Godsdienst, in en by hunne Gemeente uitgeoefend wordende, integendeel de betamelykheid en noodzakelykheid van de waarneming daarvan door hunlieder leer en voorbeeld zullen aanpryzen; en dienvolgens dan ook nimmer oefening zullen houden, op tyden van den openbaren Godsdienst, of die eenigzins in dezelve inloopen.
- 5.—Dat zy ten allentyde bereid zullen zyn, met den Predikant, of de Predikanten en Ouderlingen, ofte ook met den Kerkenraad, des gerekwireerd wordende, te spreken, en onderhouden te worden over hunne oefeningen, en de vermaningen hun gedaan wordende met zachtmoedigheid zullen ontvaugen; ook dat zy het zich zullen laten welgevalen, wanneer behalve de Leeraars en Ouderlingen, ook de verdere Leden des gewonen Kerkenraads goed vinden, by hunne oefeningen tegenwoordig te zyn.
- 6.—Dat zy hunne avond oefeningen niet langer zullen uitstrekken dan tot 9 uren.

ART. 5.

Van de tyden en plaatsen alwaar oefening gehouden wordt, zal de Kerkenraad behoorlyk kennis moeten dragen.

ART. 6.

Is verstaan dat alle oefening van gecensureerde Ledematen en andere onbevoegde personen in het gemeen, en vrouwen in het byzonder, alsmede zulken, die niet in alle opzigten naar dit Reglement zyn ingerigt, door den Eerw: Kerkenraad zullen worden geweerd, en opgeschort, des noods, met behulp van den Magistraat.

ART. 7.

Er zal op elke plaats, daar oefening wordt gehouden, een Diakonie Armbus worden gesteld, voor liefdegaven, ten behoeve van de Diakonie Armen, van welke niets zal mogen worden afgehouden, dan het bedragen der Onkosten, billyk berekend, en door Broederen Diakenen goedgekeurd, welke alleen van deze Bussen de Sleutels zullen hebben, om ze ten convenablen tyde te openen, ten einde daaruit de geapprobeerde kosten te betalen, en het overige in de Diakonies Kas te storten.

ART. 8.

Al het bovenstaande is niet van toepassing op zoodanige oefeningen, als plaats vinden in Godsdienstige gestichten, die erkend zyn; wordende de Directie daarvan overgelaten aan de direkteuren van zoodanige Genootschappen en Corporatien, mits, voor de gevolgen daarvan, verantwoordelyk voor het Kerkelyk Bestuur van hunlieders ressort.

(Get.)

(Get.)

J. C. BERRANGE, V. D. M. Syn h. t. Praeses.

M. BORCHERDS, V. D. M. en Secretaris.

Commissaris Politiek,

(Get.) J. A. TRUTER.

Fiat.

(Get.) C. H. SOMERSET.

Voor overeenkomstig afschrift

A. FAURE, fung. Sec.